

osculat me osculo oris sui Salomon inspiratus diuino spiritu

CANTICA CANTICORUM.

OSCVLE

tur me

osculo

oris sui;

Salomon inspiratus diuino spiritu.

composuit hunc libellum. denup-
tus christi. & ecclesie. et quoda-
modo epitalamium fecit christi.
& ecclesie. i. canticum super thala-
mos. unde & cantica canticorum
uocauit hunc libellum. quia om-
nia cantica super excellet; Sicut
enim dominus rex regum. et dominus do-
minantium. & sollemnitas sol-
lemnitatum. sic dicuntur can-
tica canticorum. ob excellentiam
& dignitatem; Est autem in
hoc obscurissimus iste liber.
quia nullae ibi commemo-
rantur personae; Quasi enim
^{i. rusticano} comico stilo composuisse;

OSCVLETUR ME OSCULO ORIS

svi. Desiderantis uox est si-
nagoge. aduentum christi.
quasi diceret; Tota mihi

aduentum suum promittit

prophetas. Veniat ergo iam.

& osculetur me osculo oris

sui. i. per ipsum mihi loquatur;

Quia meliora sunt ubera tua

uino. Repente ad ipsum. cui

desiderio flagrabat. uerba con-
uertens subdit; Quia melio-

ra sunt ubera. & ret; Per ube-

ra christi. dulcedo euangelii in-

telligit. quia eo uelim lac-

te nutriris infantia creden-

tium; Vinum autem auctorita-

tem legis significat; Sed ube-

ra christi meliora sunt uino.

quia dulcedo euangelii me-

lior est auctoritate legis;

In lege enim nulla reseruat

poenitentia. sed preceptum.

ut qui occidat;

Euangelium

autem dicit; Nolo mortem

haud terra

haust terra

cod. 956 fol. 20

Texts. in karolingischer Minuskel.

Expositio in cantica canticorum.

B + A

quanta laude. & admiratione
digna. que ⁱⁿ circuncisione mun-
dita. nec adhuc baptismo scifi-
cata. iam currunt ad dñm. Ascen-
dit inquit pdesertum. hoc dñs
adimitatione priscæ plebis iu-
daicæ. quæ de ægyptia libera-
ta seruitute. pdesertu mari ru-
bro transit. uenit ad terram re-
promissionis. Sic & ecclesia pdeser-
tum nationu ascendebat. iam de
ægypto. hoc est de confusione
idolatriæ liberata. & pharao-
ne. i. diabolo submerso. ut ce-
lesti manna pascereatur. & uera
terrâ repromissionis ingrederetur.

Ascendit inquit admonet uir-
tutū. & etiā ad ipsū. uirtutib;
subleuata. q̄ in psalmo dicit. leua-
ui oculos meos in montes. scilicet.
& alibi. Ad te leuaui oculos
meos. qui habitas in celis.

Montes. ipsi patriarche. pphetæ.
ap̄li. et ceteri sc̄i dñi. qui merito
uirtutū. appellantur montes.

Primo enī admonet. i. ad sc̄os sub-
leuat oculos ecclesia. & anima fi-
delis. quia illorū doctrinā ad
q̄ considerat. illorū exemplo. &
intercessionē muni gaudet.
Postea pficiens. ad ipsū q̄q. qui fe-
cit montes. audet cordis aspe-
ctū dirigere. & dicit. Ad te
leuaui oculos meos. qui habitas
in celis. i. gratantur requiescis in sc̄is.

Sicut inquit uirgula fumi exaro-
matib. myrræ & thuris. fumus
ex igne nascitur. & mox altiora
aeris expetit. donec aspectibus
intuentiū subtrahatur. fumus
igitur significat sc̄m desiderium.
igne diuini amoris p̄fusus. Nec
absolute fumo. cōparantur. ^{sed} uirgule
fumi. quia sc̄a ecclesia & anima
dñm amans. gracilis est & deli-
cata. disciplinis sp̄s sc̄i extenuata.
nō habens grossitudinē carnaliū
desideriorū. Siue uirgule fu-
mi. non sparso fumo cōparantur.
p̄pter unitatē ecclesie. que in x̄po